

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6413/2022
28.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Србољуб Милосављевић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 1428/21 од 21.02.2022. године, на седници одржаној 28.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене, изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 1428/21 од 21.02.2022. године.

Образложење

Основни суд у Врању, решењем П 1616/16 од 29.06.2021. године, одбацио је као недозвољен предлог за понављање поступка тужене од 19.02.2021. године.

Виши суд у Врању, решењем Гж 1428/21 од 21.02.2022. године, одбио је као неосновану жалбу тужене и потврдио решење Основног суда у Врању П 1616/16 од 29.06.2021. године. Одбио је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења другостепеног суда, којим је потврђено решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка, тужена је благовремено изјавила ревизију, из свих законом прописаних разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење на основу члана 408. а у вези члана 420. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20) и утврдио да ревизија тужене није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности на основу члана 408. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је покренула парнични поступак против тужене ради стицања без основа, наводећи у тужби да је делимично лишена пословне способности, да је имала право да располаже пензијом, да је потписала захтев за одобрење кредита и уговор о кеш кредиту, као и осталу документацију и овлашћење

- 2 -

туженој да подигне новац од кредита у износу од 169.500,00 динара. Тужена је наведени износ подигла, али исти није предала тужиљи. Првостепени суд је пресудом П 1616/16 од 15.09.2016. године обавезао тужену да исплати тужиљи на име стицања без основа износ од 169.500,00 динара, са законском затезном каматом од 28.05.2010. године до исплате. Виши суд у Врању, као другостепени суд, пресудом Гж 2847/16 од 14.09.2017. године, одбио је као неосновану жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду.

Тужена је 19.02.2021. године поднела предлог за понављање правноснажно окончаног поступка у предмету П 1616/16, наводећи да је као давалац издржавања имала закључен уговор о доживотном издржавању са тужиљом, као примаоцем издржавања, оверен пред Општинским судом у Владичином Хану у предмету Р .../. од 10.09.2009. године, којим је уговорено да прималац издржавања станује у стану даваоца издржавања у ..., а давалац издржавања обезбеђује примаоцу издржавања намирнице, стара се о хигијени када то прималац издржавања није у могућности, али и о трошковима примаоца издржавања, с обзиром да прималац издржавања прима пензију и по потреби води примаоца издржавања код лекара. Затим, да је у току парничног поступка била у иностранству, ван земље и није била у могућности да адвокату достави наведени уговор о доживотном издржавању, јер га тада није поседовала, како би исти био проведен као доказ, те да је суд у време пресуђења знао и имао уговор о доживотном издржавању за тужену је могла бити донета повољнија одлука, због чега је предложила да се усвоји предлог за понављање поступка на основу одредбе члана 426. став 1. тачка 10. ЗПП.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак другостепеног суда о одбијању жалбе тужене изјављене против решења првостепеног суда о одбацивању предлога тужене за понављање поступка правноснажно окончаног наведеним пресудама.

Наиме, тужена је поднела предлог за понављање поступка на основу одредби члана 426. став 1. тачка 10. ЗПП, којом је прописано да, поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може да се по предлогу странке понови ако странка сазна за нове чињенице или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих је за странку могла да буде донета повољнија одлука да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку.

Због околности наведених у члану 426. став 1. тачка 10. предлог за понављање поступка подноси се у року од 60 дана и то од дана када је странка могла да изнесе суду нове чињенице, односно нова доказна средства (члан 428. став 1. тачка 6. ЗПП). У предлогу мора да се наведу: законски основ по коме се тражи понављање, околности из којих произлази да је предлог поднет у законском року и докази којима се поткрепљују наводи предлагача (члан 429. став 2. ЗПП). Неблаговремене (члан 428.), непотпуне (члан 429. став 2.) или недозвољене (члан 85. став 6. и члан 428.) предлоге за понављање поступка одбациће решењем првостепени суд без одржавања рочиште (члан 430. став 1. ЗПП).

Према томе, како уз предлог за понављање поступка морају да се наведу и докази којима се поткрепљују наводи предлагача (члан 429. став 2. ЗПП), и то како у погледу благовремености подношења предлога тако и разлога на којем је предлог

- 3 -

заснован, а у конкретној ситуацији то није учињено, у питање није доведена оцена нижестепених судова о непотпуности предлога за понављање поступка, због чега је предлог одбачен. Уговор о доживотном издржавању приложен је тек уз ревизију, а ради се о исправи од 10.09.2009. године, односно доказу који је постојао пре подношења тужбе у овој парници, по којој је у спроведеном и окончаном поступку тужена узела учешће преко пуномоћника адвоката. Осим тога, уз поднети предлог за понављање поступка тужена доказе није означила, ни приложила о оправданости разлога што постојећу исправу као доказ није раније приложила.

Стога, како се одбија као неоснована ревизија и наводи из ревизије нису од утицаја на другачију одлуку овога суда, то није неопходно даље детаљно образлагати ово решење на основу одредбе члана 414. став 2. ЗПП а у вези одредбе члана 420. став 6. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 414. став 1, а у вези одредби члана 420. став 5. и 6. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић